

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/16/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119200810
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Novotný
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4119200810.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Novotného a členiek senátu JUDr. Adriany Kálmánovej, PhD. a JUDr. Jarmily Pogranovej, v právnej veci žalobcov: 1. B.. Q. G., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom L. II č. XXXX/XX, XXX XX M., 2. U. G., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom L. II č. XXXX/XX, XXX XX M., 3. H. G., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom L. II č. XXXX/XX, XXX XX M., 4. B. G., narodený XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XXA, XXX XX U., 5. O. G., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XXA, XXX XX U., 6. G.. K. R., narodená XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXXX/XXA, všetci zastúpení advokátskou kanceláriou: URBAN STEINECKER GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Havlíčkova 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 244 895, proti žalovanej: Fakultná nemocnica Nitra, so sídlom Špitálska 588/6, 950 01 Nitra, IČO: 17 336 007, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária STOKLASA & STOKLASOVÁ s.r.o., so sídlom Farská 25, Nitra, IČO: 36 856 282, o ochranu osobnosti, o nahradenie nemajetkovej ujmy a majetkovej škody, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 10C/6/2019-389 zo dňa 20. novembra 2019, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a vec v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Žalobcovia žalobou požadujú, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 1/ nemajetkovú ujmu 300 000 eur a náklady vynaložené na pohreb nebohého G.. B. G. 850 eur, žalobkyni 2/ nemajetkovú ujmu 300 000 eur, žalobkyni 3/ nemajetkovú ujmu 300 000 eur, žalobcovi 4/ nemajetkovú ujmu 150 000 eur a žalobkyni 5/ nemajetkovú ujmu 150 000 eur. Žalobu odôvodnili tým, že zdravotná starostlivosť, ktorú žalovaný poskytoval nebohému G.. B. G., ktorý bol manželom žalobkyne 1/, otcom žalobkyne 2/ a 3/ a synom žalobcov 4/ a 5/ mu neposkytol správne (v časovom faktore liečenia), nedostatočne, medicínsky nesprávne a s fatálnymi chybami. Zo strany žalovaného išlo o postup non lege artis a keďže to viedlo k jeho smrti bolo tým neoprávnené zasiahnuté do ich práva na súkromný a rodinný život, ktorý zásah nemožno žiadnym spôsobom obnoviť či napraviť, pretože smrť je nezvratná a následky tohto zásahu budú u žalobcov pretrvávať po zbytok ich životov a žalobkyňa 1/ vynaložila na pohreb manžela náklady. K žalobe pripojili protokol Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou o vykonanom dohľade na mieste č. 1158/2015, znalecký posudok Inštitútu forenzných medicínskych expertíz s.r.o. z 7.5.2018 číslo 124/2018 z trestného konania, rozhodnutia a odborné články a navrhli vykonať dokazovanie týmito listinami, vypočuť žalobcov, okrem žalobkýň 2/ a 3/, spisom Úradu pre dohľad nad zdravotnom starostlivosťou č. 9014/2017/402 a vyšetrovacím spisom vedeným Obvodným oddelením PZ v Nitre v trestnej veci ČVS: ORP-447/NR-NR-2016.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe navrhol žalobu zamietnuť. Namietal voči svojej zodpovednosti za škodu a zásah do práva na ochranu osobnosti žalobcov. Uviedol, že nesúhlasí so záverom výrokovej časti rozhodnutia ÚDZS a ani znaleckým posudkom inštitútu, ktoré konštatujú, že zdravotná starostlivosť nebola pacientovi poskytnutá správne. Namietal, že znalecký posudok nevyjadruje príčinnú súvislosť

medzi poskytovanou zdravotnou starostlivosťou a smrťou pacienta, že nemôže byť v tomto konaní použitý ako znalecký posudok, ale iba ako listinný dôkaz. Pripojil pokus žalobcov o mimosúdne vyrovnanie a plnú moc a navrhol vykonať znalecké dokazovanie, predložiť spisovú dokumentáciu Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou týkajúcu sa vykonaného dohľadu a spis v trestnom konaní OPPZ v Nitre v trestnej veci ČVS: ORP-447/NR-NR-2016.

3. Napadnutým (zhora v záhlaví tohto rozhodnutia označeným) uznesením Okresný súd Nitra ako súd prvej inštancie konanie prerušil do právoplatného skončenia trestného konania vedeného aktuálne na OKP OR NR pod ČVS: ORP-1016/VIS-NR-2018, pričom svoje rozhodnutie s poukazom na citované ustanovenie § 164 CSP (Civilný sporový poriadok - zákon č. 160/2015 Z. z.) odôvodnil nasledovne:

4. Súd súhlasí s námietkami žalobcov do tej miery, že predmetom trestného konania je posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti, kým predmetom tohto civilného konania je nárok žalobcovi vyplývajúci z občianskoprávnej zodpovednosti bez ohľadu na to, či prišlo aj ku spáchaniu trestného činu. Hoci v každom z týchto konaní stojí na strane porušovateľa povinnosti odlišný subjekt zodpovednosti, výsledky oboch týchto konaní sú navzájom podmienené. Predmetom trestného konania je posúdenie, či bol spáchaný trestný čin porušením právnej povinnosti niektorého zo zamestnancov žalovaného, v starostlivosti ktorých bol nebohý B. G. a v prípade zistenia ich viny budú výsledky trestného konania pre priznanie občianskoprávneho nároku žalobcov rozhodujúce s poukazom na § 420 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Súd nie je v tomto konaní oprávnený riešiť otázku, či prišlo konaním alebo nekonaním týchto osôb k spáchaniu trestného činu a kto ho spáchal, ale je týmto rozhodnutím viazaný podľa § 193 CSP. Súd však súhlasí s námietkou žalobcov, že otázku občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného je oprávnený riešiť si v tomto konaní aj sám a aj s tým, že výsledky trestného konania nie sú jedinou možnosťou a kľúčovou otázkou pri zisťovaní, či je daná, nesúhlasí však s tým, že disponuje dostatočným množstvom dôkazov a to aj vzhľadom na návrhy strán sporu. V trestnom konaní, hoci je v ňom nebolo doposiaľ vznesené obvinenie, nesporne prebieha vyšetrovanie, v rámci ktorého bolo vykonané znalecké dokazovanie a boli vypočuté osoby, z ktorých napr. G.. D. T. navrhli vypočuť aj žalobcovia. Výsledky tohto trestného konania preto môžu mať nesporne význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní a preto je tu dôvod na prerušenie konania podľa § 164 CSP. (uznesenie Krajského súdu v Nitre z 30.1.2015 sp.zn. 5Co/9/2015) Pretože žalovaný navrhuje vykonať v tomto konaní znalecké dokazovanie, prerušením konania do skočenia trestného konania nemôže prísť ani k zásahu do práv žalobcov na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a takéto rozhodnutie je aj v súlade so zásadou hospodárnosti.

5. Uvedené rozhodnutie včas podaným spoločným odvolaním napadli (len) všetci žalobcovia, domáhajúci sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a to s poukazom na ustanovenie § 389 ods. 1 písm. a/, b/, c/ a d/ CSP a ustanovenie § 365 ods. 1 písm. b/, d/, f/ a h/ CSP. V prvom rade namietajú postup súdu prvej inštancie predchádzajúci vydaniu napadnutého uznesenia, keď k upovedomeniu súdu zo dňa 09.10.2019 sa vyjadrili podaním zo dňa 17.10.2019, v ktorom relevantným spôsobom popreli existenciu dôvodov na prerušenie konania podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. a/ CSP, avšak je nutné uviesť, že upovedomenie sa týka dôvodov prerušenia podľa ustanovenia § 162 ods. 1 písm. a/ CSP, teda prípadu obligatórneho prerušenia konania a nie teda prípadu fakultatívneho prerušenia podľa ustanovenia § 164 CSP. Z napadnutého uznesenia v kontexte s upovedomením tak nie je zrejmé, či súd prvej inštancie považuje trestné konanie za konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorú nie je oprávnený riešiť, alebo v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu. Majú za to, že prerušenie konania z vlastného podnetu súdu je možné iba pri dôvode prerušenia podľa ustanovenia § 161 ods. 1 písm. a/ CSP, pričom je však v tomto prípade súd podľa ustanovenia § 162 ods. 2 CSP vyzve strany sporu na vyjadrenie sa k prerušeniu konania; neexistencia návrhu strany sporu na prerušenie konania dáva tiež zákonné limity pre rozhodnutie odvolacieho súdu podľa ustanovenia § 388 CSP. Postup súdu prvej inštancie preto vykazuje nielen znaky zmätočnosti a arbitrárnosti, ale týmto nesprávnym procesným postupom súd prvej inštancie zaťažil konanie takou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie, ktorým súčasne dochádza k hrubému porušeniu ich práva na spravodlivý proces a k odňatiu ich možnosti konať pred súdom. Ďalej namietajú, že súd prvej inštancie sa nedostatočne a nesprávne vysporiadal s ich námietkami proti prerušeniu z podania zo dňa 17.10.2019, keď zotrvávajú na tvrdení, že predmetný civilný spor nezávisí od otázky, či v súvislosti s postupom non lege artis na strane žalovaného bol spáchaný trestný čin, nakoľko predmetom konania sú nároky vyplývajúce z občianskoprávnej zodpovednosti žalovaného za škodu na zdraví pri poskytovaní zdravotnej starostlivosti a teda konanie žalovaného nemusí vykazovať znaky trestného činu a rozhodnutie v civilnom konaní nie je podmienené výsledkom trestného konania; uvedené

vyplýva aj z ustálenej rozhodovacej praxe všeobecných súdov, keď občianskoprávna zodpovednosť v medicíne je založená na objektívnej zodpovednosti a keď otázky podstatné pre rozhodovanie o predmete sporu si súd vie vyriešiť aj sám, preto neexistuje žiadna podmienenosť občianskoprávneho konania voči trestnému konaniu. Súd v tomto konaní od začiatku disponuje dostatočným množstvom dôkazu predložených stranami sporu, keď v oboch konaniach na strane porušovateľa stojí rozličný subjekt, avšak právny rámec žaloby je determinovaný ustanoveniami Občianskeho zákonníka a zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, teda protiprávne konanie na strane žalovaného nie je determinované trestnoprávnym hľadiskom, ale tým, že ujma na ich strane vznikla v príčinnej súvislosti s preukázaným protiprávnym konaním žalovaného ako poskytovateľa zdravotnej starostlivosti, ktoré vyplýva z rozhodnutia Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou zo dňa 16.02.2017. Výsledky trestného konania ohľadom trestnoprávnej zodpovednosti zamestnanca žalovaného nepodmieňujú rozhodnutie v tomto konaní o tomto predmete konania, keď predmetom tohto konania nie je náhrada škody a nemajetkovej ujmy spôsobená trestným činom, nejde o adhézne konanie ani o rozšírenie ich nárokov uplatnených v trestnom konaní. Súd si vie otázku občianskoprávnej zodpovednosti vyriešiť aj sám (s čím nakoniec vyjadril súhlas aj v napadnutom uznesení), a preto, vzhľadom na charakter nimi uplatňovaného nároku, dôvod, pre ktorý súd prvej inštancie konanie v predmetnej veci prerušil, neexistuje. Napadnutým uznesením súd de iure prenáša právomoc za rozhodovanie ich subjektívnych práv na orgány činné v trestnom konaní a popiera základný princíp civilného sporového konania zakotvený v článku 1 CSP. Nemožno akceptovať záver súdu prvej inštancie v napadnutom uznesení, že súd nedisponuje dostatočným množstvom dôkazov, keď s poukazom na prílohy žaloby a na ustanovenie § 149 CSP ako i článok 8 CSP nemožno pripustiť záver o nedostatočnosti dôkazov v tomto spore. Navyše súdu nič nebráni si vrámcami dokazovania pripojiť a oboznámiť vyšetrovací spis. Vypočutie znalkyne MUDr. D. T. v trestnom konaní nebráni jej vypočutie aj v civilnom konaní. Súd prvej inštancie nakoniec nijako relevantne neodôvodnil, v čom spočíva význam rozhodnutia v trestnom konaní pre rozhodnutie súdu v tomto civilnom sporovom konaní, keď vzhľadom na nimi uvedené je zrejmé, že dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, navyše pre nedostatočnosť odôvodnenia je rozhodnutie nepreskúmateľné a zmätočné, javiace známky nerovnakého prístupu súdu k stranám sporu v ich neprospech. Prerúšením konania bez splnenia zákonných podmienok sa zasahuje do práv strán sporu na konanie bez zbytočných prieťahov a rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov súdneho konania. Sú preto presvedčení o tom, že neexistuje zákonná prekážka, pre ktorú je potrebné konanie prerušiť.

6. Žalovaný vo vyjadrení k podanému odvolaniu žalobcov poukázal na to, že súd prvej inštancie využil zákonnú fakultatívnu možnosť súdu konanie prerušiť aj bez návrhu strán, pričom dôrazne odmieta útočný postoj žalobcov vo vzťahu k súdu (obvinenia súdu) z hľadiska hrubého porušenia práv žalobcov na spravodlivý proces, keď paradoxne prerušenie súdneho konania do skončenia trestného konania je z hľadiska dokazovania postupom v jeho neprospech, nakoľko on účastníkom trestného konania nie je a nemá tak žiaden vplyv na dokazovanie v trestnom konaní, o stave ktorého nemá informáciu a ohľadom ktorého nemá možnosť vyjadrení a navrhovania dôkazov (na rozdiel od žalobcov ako jeho účastníkov v postavení poškodených). Opakovane uvádza, že protokol úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou nie je správnym aktom - rozhodnutím správneho orgánu, ktorým by bol súd podľa § 193 CSP viazaný.

7. Žalobcovia sa následne vyjadrili k vyjadreniu žalovaného k ich odvolaniu, v ktorom zotrvali na svojom stanovisku a poukázali na to, že žalovaný neuvádza jediný právne relevantný argument, ktorým by osvedčil existenciu dôvodov na prerušenie konania a opodstatnenosť záverov súdu prvej inštancie v uznesení o prerušení konania, keď rozhodujúcim hľadiskom pre fakultatívne prerušenie konania je zásada hospodárnosti konania. K tomuto vyjadreniu žalovaný uviedol len to, že neuvádza žiadnu novú argumentáciu vo veci.

8. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania žalobcov a dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b/ CSP (a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie) z dôvodu, že súd prvej inštancie nedostatočne zdôvodnil prečo je potrebné (nevyhnutné) konanie podľa § 164 CSP prerušiť, čím porušil procesné práva strán sporu v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok v konaní pred odvolacím súdom napraviť nemožno.

9. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že v preskúmvanej veci nedisponuje dostatočným množstvom dôkazov, aby mohol vo veci konať a rozhodnúť a zároveň konštatovať, že v rámci vykonaného dokazovania v trestnom konaní boli vypočítané osoby, ktoré navrhli vypočuť aj žalobcovia, preto výsledky tohto trestného konania môžu mať nesporne význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní, a preto je tu dôvod na prerušenie konania podľa § 164 CSP. Ďalej poukázal na skutočnosť, že pretože žalovaný navrhol vykonať v tomto konaní znalecké dokazovanie, prerušením konania do skončenia trestného konania nemôže prísť ani k zásahu do práv žalobcov na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a takéto rozhodnutie je v súlade aj so zásadou hospodárnosti. Odvolací súd preskúmajúc obsah súdneho spisu považuje odvolacie námietky žalobcov za významné a vzhľadom na tieto námietky bolo úlohou odvolacieho súdu preskúmať, či boli dané dôvody na prerušenie konania podľa § 164 CSP.

10. Podľa § 162 ods. 1 CSP súd konanie preruší, ak a) rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, b) pred rozhodnutím vo veci dospel k záveru, že sú splnené podmienky na konanie o súlade právnych predpisov; v tom prípade podá Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len "ústavný súd") návrh na začatie konania, c) podal návrh na začatie prejudiciálneho konania pred Súdny dvorom Európskej únie podľa medzinárodnej zmluvy, ktorou je Slovenská republika viazaná; uznesenie o návrhu na začatie prejudiciálneho konania súd bezodkladne doručí ministerstvu spravodlivosti. (2) Súd konanie preruší aj bez návrhu; v takom prípade pred vydaním uznesenia o prerušení konania upovedomí strany a dá im možnosť vyjadriť sa k dôvodom prerušenia konania. (3) O zamietnutí návrhu na prerušenie konania súd rozhodne spolu s rozhodnutím vo veci samej.

11. Podľa § 164 CSP, ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

12. Civilný sporový poriadok diferencuje medzi obligatórnym prerušením konania (§ 162 a 163 CSP) a fakultatívnym prerušením konania (§ 164 CSP). Ako jediný fakultatívny dôvod na prerušenie konania normuje zákon dôvod, že prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd samotný dal na takéto konanie podnet. Fakultatívne prerušenie konania znamená také prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenie dostupnými procesnými prostriedkami, čo vyplýva priamo z dikcie § 164 CSP, a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Rozhodujúcim hľadiskom tu bude zásada hospodárnosti konania, preto prerušenie konania bude predstavovať skôr reštriktívnu výnimku ako pravidlo.

13. Z obsahu predloženého spisu vyplýva, že žalobcovia sa podanou žalobou domáhajú náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy voči Fakultnej nemocnici Nitra (žalovaný), pretože neb. B. G., ktorému bol dňa 23.01.2016 diagnostikovaný maligny edém mozgu, zomrel počas hospitalizácie vo Fakultnej nemocnici Nitra, pričom žalobcovia sú toho názoru, že počas hospitalizácie zamestnanci žalovaného neposkytli nebohému zdravotnú starostlivosť v súlade s § 4 ods. 3 zákona č. 576/2004 Z. z. o zdravotnej starostlivosti, v dôsledku čoho žalovaný zodpovedá za škodu a nemajetkovú ujmu, ktorá vznikla žalobcom ako pozostalým po neb. B. G..

14. V súvislosti s vyššie uvedenou skutočnosťou bolo dňa 15.03.2016 v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona. V uvedenej trestnej veci bol dňa 07.05.2018 vypracovaný znalecký posudok č. 124/2018 a boli vypočítaní - poškodená B.. Q. G., znalec G.. D. T., G.. L. L., D., G.. (prednosta neurochirurgickej kliniky FN Nitra), G.. O. H. (primár neurochirurgickej kliniky FN Nitra) a mal byť vo veci vypočítaný aj G.. I. T., PhD. (prednosta neurologickej kliniky FN Nitra č. I. 377).

15. Súd prvej inštancie prípisom zo dňa 09.10.2019 (č. I. 379) upovedomil sporové strany, že sa vedie trestné konanie, v ktorom sa rieši, či bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, ktorým rozhodnutím je súd podľa § 193 CSP viazaný a ktorú otázku nie je v tomto konaní oprávnený riešiť, pričom mal zato, že rozhodnutie súdu prvej inštancie od tejto otázky závisí a preto dospel k záveru, že je tu dôvod na prerušenie konania podľa § 162 ods. 1 písm. a) CSP. Súd prvej inštancie umožnil sporovým stranám sa k zamýšľanému prerušeniu konania vyjadriť sa.

16. Súd prvej inštancie v napadnutom uznesení síce správne ustálil, že predmetom trestného konania je posúdenie trestnoprávnej zodpovednosti, kým predmetom tohto civilného konania je nárok žalobcov vyplývajúci z občianskoprávnej zodpovednosti, ale dospel k nesprávnemu záveru, že výsledky oboch konaní sú navzájom podmienené.

17. Občianskoprávnu zodpovednosť možno vymedziť ako následnú (sekundárnu) právnu povinnosť vznikajúcu subjektu, ktorý porušil (ohrozil) primárnu právnu povinnosť vyplývajúcu pre neho zo zákona alebo z inej právnej skutočnosti. Predpokladmi vzniku občianskoprávnej zodpovednosti sú a) protiprávny úkon, b) ujma (resp. právne relevantná škodná udalosť), c) príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a ujmom a d) zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť je založená na zavinení, čo pripúšťa možnosť zbaviť sa tejto zodpovednosti prostredníctvom tzv. vyvinenia (exkulpácie). Občiansky zákonník pozná aj prípady zodpovednosti založenej na objektívnom princípe, ktorá sa označuje aj ako zodpovednosť za výsledok, zodpovednosť za náhodu, resp. zodpovednosť za riziko. Objektívnej zodpovednosti sa možno zbaviť (liberovať) len zo zákonom ustanovených dôvodov a v niektorých prípadoch je liberácia úplne vylúčená a vtedy ide o tzv. absolútnu objektívnu zodpovednosť. Ako bolo vyššie uvedené, jedným z predpokladov občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, ktorý spočíva v rozpore úkonu - správania fyzickej alebo právnickej osoby - s právom. Pritom nie je rozhodujúce, či právna povinnosť vyplýva z právneho predpisu alebo zo záväzkovoprávneho vzťahu. Keďže Občiansky zákonník nepodmieňuje občianskoprávnu zodpovednosť trestným konaním fyzickej alebo právnickej osoby, ale na jej naplnenie postačuje len protiprávne konanie, odvolací súd je toho názoru, že pre rozhodovanie súdu prvej inštancie nie je rozhodujúce rozhodnutie vo veci samej v trestnom konaní, pretože občianskoprávna zodpovednosť nie je podmienená trestnoprávnou zodpovednosťou, teda aj keď by výsledkom trestného konania nebolo rozhodnutie o vine, nie je vylúčená občianskoprávna zodpovednosť žalovaného, nakoľko oba druhy zodpovednosti sú založené na iných princípoch.

18. Ak boli podľa súdu prvej inštancie dôvodmi prerušenia konania už vykonané výsluchy určitých osôb a vyhotovený znalecký posudok, vzhľadom na vyššie uvedený záver odvolacieho súdu, odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie nemusí čakať na výsledky trestného konania, ale vzhľadom na to, že má k dispozícii fotokópiu vyšetrovaciu spisu ČVS: ORP-1016/1-VYS-NR-2018 (z ktorého má k dispozícii výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania) je na súde prvej inštancie posúdiť, či výsledky vykonaného dokazovania sú už pre rozhodnutie postačujúce alebo je potrebné vyhovieť návrhu žalovaného na nariadenie znaleckého dokazovania znalcami v odbore zdravotníctvo a farmácia alebo vykonať iné dokazovanie, a z tohto pohľadu tu nie je daný dôvod na prerušenie konania podľa § 164 CSP.

19. Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí nedal odpovede na otázku, aká skutkovo právne významná otázka sa rieši v trestnom konaní, ktorá má pre rozhodnutie súdu prvej inštancie rozhodujúci význam, keď z vyššie uvedeného je zrejmé, že otázka trestnoprávnej viny resp. nevinu zamestnancov žalovaného nemá zásadný význam pre civilné konanie. Dostatočnosť množstva dôkazov je vecou predovšetkým žalujúcej strany sporu (dôkazného bremena v spore), súd však bez jej návrhu nemá jej nečinnosť nahrádzať svojim rozhodnutím, keď len prípadný pre žalobcov pozitívny výsledok trestného konania (v odsúdení zamestnancov žalovaného) nie je bez ďalšieho dôvodom prerušenia konania do skončenia (celého) trestného konania; ak by však v trestnom konaní bolo už nariadené znalecké dokazovanie k otázkam významným pre tento spor zodpovedajúce i procesnej aktivite oboch strán tohto sporu, teda ak by znalecký posudok z trestného konania bol použiteľný a významný v tomto spore, potom by už z hľadiska hospodárnosti konania mohol existovať dôvod na prerušenie do podania znaleckého posudku v trestnom konaní. Vypočutie osôb vypovedajúcich už v trestnom konaní (v tomto svedeckom postavení) aj v tomto spore závisí od požiadaviek strán na ich výsluch a úvahy a potreby konajúceho súdu (podľa toho, čo iné majú preukázať - doplniť).

20. Odvolaciemu súdu nie je jasný ani záver (bez odôvodnenia) rozhodnutia súdu prvej inštancie, aký konkrétny súvis má žiadosť žalovaného o vykonanie znaleckého dokazovania s prerušením konania do skončenia trestného konania a konštatovaním, že tak nemôže dôjsť k zásahu do práv žalobcov na prejednanie veci bez zbytočných prieťahov a takéto rozhodnutie je v súlade so zásadou hospodárnosti.

21. Odvolací súd taktiež považuje za nesprávny postup súdu prvej inštancie, keď najskôr postupom podľa § 162 ods. 2 CSP vyzval strany na vyjadrenie k zamýšľanému prerušeniu konania podľa § 162 ods. 2 CSP, pričom z dikcie ustanovenia § 162 ods. 2 CSP je zrejmé, že je daná povinnosť súdu prerušiť

konanie, ak je naplnený niektorý zo zákonných dôvodov podľa § 162 ods. 1 písm. a) až c) CSP a aj bez návrhu prerušiť konanie. Súd prvej inštancie však prerušil konanie podľa § 164 CSP, čo však je prípad, kedy súd prvej inštancie môže fakultatívne konanie prerušiť. V prípade fakultatívneho prerušenia je však súd povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia dostupnými procesnými prostriedkami a až keď tieto zlyhajú, je oprávnený konanie prerušiť. Z napadnutého uznesenia však nevyplýva, či súd prvej inštancie vôbec zväžil prijatie iných vhodných opatrení pred prerušením konania.

22. Z vyššie uvedeného potom vyplýva, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je nedostatočne odôvodnené, založené len na závere, že pre rozhodnutie vo veci je dôležitý výsledok trestného konania, bez náležitého právneho odôvodnenia.

23. V ďalšom postupe preto súd prvej inštancie opätovne a vecne preskúma žalobu a vhodnosť (fakultatívneho) prerušenia konania, viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), pričom sa náležite vysporiada aj s námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní, a prípadné svoje nové rozhodnutie zákonným spôsobom odôvodní, keď rozhodne v novom (konečnom) rozhodnutí aj o trovách strán sporu v celom konaní (spore).

24. Záverom odvolací súd dáva do pozornosti súdu prvej inštancie v záhlaví napadnutého uznesenia nesprávne uvedený dátum narodenia žalobkyne v 5. rade a nesprávne uvedenú adresu žalobkyne v 6. rade, pričom v novom rozhodnutí súd prvej inštancie tieto údaje uvedie správne.

25. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).